

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. 9. 2017 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Roberta Pacovského a přísedících Ing. Oldřicha Janouše a Anny Drábkové, **t a k t o :**

obžalovaný

M [REDACTED] **M** [REDACTED] ,

narozený [REDACTED] v Č [REDACTED] , bytem hlášen M [REDACTED] ,
naposledy bytem L [REDACTED] , okres R [REDACTED] , s účinností od 9. 11. 2016 ve vazbě ve Vazební
věznici Praha – Ruzyně

j e v i n e n , ž e

v blíže nezjištěné době měsíce října 2016 v obci L [REDACTED] v okrese R [REDACTED] , v domě čp. [REDACTED] , v
bytě, za účelem uspokojení pohlavního pudu, nejprve osahával přes pyžamo na prsou
nezletilou N [REDACTED] P [REDACTED] , nar. [REDACTED] , která je dcerou jeho partnerky, poté ji přes
aktivní odpor, spočívající v kopání nohama a hlasitým slovním protestu, svlékl pyžamové
kalhoty a kalhotky a manipuloval jí prsty v oblasti přirození, následně ji obnažil, lehl si na ni,
pevně ji uchopil kolem ramen a manipuloval s penisem v oblasti jejího přirození až do
vyvrcholení, přitom znal její věk,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží,
a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), 3 písm. a) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené N█████ P█████, nar. ██████, bytem trvale ██████ S█████, t. č. D█████, U█████, B█████ na náhradě nemajetkové újmy částku 100.000,- (stotisíc) Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný ve výroku tohoto rozsudku popsáný skutkový děj.

Obžalovaný spáchání shora popsaného skutku popřel s tím, že výpověď poškozené není pravdivá. Ve své výpovědi při hlavním líčení především zrekapituloval celou genezi jeho seznámení se s V█████ P█████ a jejími dětmi s tím, že od dubna 2015 s touto rodinou společně žil. Zhruba od června 2016 potom společně bydleli na adrese v L█████ čp. ██████, kde obžalovaný po dohodě s majitelkou byt, ve kterém bydleli, průběžně rekonstruoval. Byt sestával z obytné místnosti a z kuchyně, ostatní místnosti byly v rekonstrukci. Matka poškozené pracovala nepravidelně na noční směny, obžalovaný chodil do práce přes den a o péči o obě děti se tak střídali. Matka poškozené odcházela z domu ve 20:30 hod., děti byly v tu dobu už v postelích vykoupané a po jídle. Obžalovaný většinou péči o děti převzal tak, jak byly, s N█████ se ještě dívali na televizi a ona v posteli usnula. Ráno obžalovaný do práce odcházel kolem 5:30 hod. a V█████ P█████ přijížděla v 5:40 hod. Oba se mýjeli ve dveřích a předávali si děti. V bytě v L█████ čp. ██████ spaly děti v obývacím pokoji na matracích na zemi, vedle matrací byl rozkládací gauč, na kterém spal obžalovaný s V█████ P█████. Stalo se také, že obžalovaný usnul na matracích s oběma dětmi, několikrát také děti spaly s dospělými na gauči. Obžalovaný dále vyjádřil stoprocentní přesvědčení, že děti nemohly vidět nic z intimního života obžalovaného a V█████ P█████, obžalovaný ani neví o tom, že by měla poškozená přístup k jakémukoliv pornografickému materiálu. Někdy se však dle jeho výpovědi bavila např. s kamarádkami o sexu. Nahého obžalovaného N█████ nikdy dle jeho výpovědi neviděla. Obžalovaný popřel, že by si sex kdykoliv vůči komukoliv vynucoval či se ho domáhal násilím. O nezletilého M█████ se dle obžalovaného hodně starala N█████, jelikož její matka měla o syna malý zájem a stále „byla na facebooku.“ Obžalovaný dále uvedl, že poškozená N█████ se do školy často vypravovala sama (obžalovaný opakovaně popisoval péči matky o N█████ v různých směrech jako nedostatečnou), po přestěhování do L█████ se dle obžalovaného začalo měnit také její chování, po škole někdy nejezdila rovnou

domů a „dělala si, co chtěla.“ Na svoji matku byla poškozená dle jeho výpovědi drzá, obě vůči sobě používaly i vulgární výrazy a často se hádaly, k němu se však N████ chovala slušně a trávila s ním také nejvíc času. Až do svého zadržení měl obžalovaný s poškozenou krásný vztah. Obžalovaný doma dětem dle své výpovědi vařil, nakupoval potraviny a další věci. N████ s ním trávila více času, chodila s ním i na výkon obecně prospěšných prací. Ještě 8. 11. 2016 - den před tím, než poškozená obžalovaného označila jako násilníka, s ním byla večer doma, když matka poškozené byla na noční směně. Ani v tento večer poškozená nejevila žádné známky toho, že by se obžalovaného bála. Když poškozenou následující den obžalovaný ráno vzbudil, dala mu pusu a zajímala se, kdy se vrátí z práce. V průběhu dne mu v poledne volala V████ P████ s tím, že její dcera N████ po hádce utekla z domova. O údajném znásilnění potom poškozená promluvila až na orgánu péče o dítě v R████. Obžalovaný vyjádřil přesvědčení, že poškozená měla dostatek volnosti k tomu, aby se případně někomu svěřila, pokud by ji něco trápilo. Nebránili jí ani v návštěvách její tety L████ P████, u které také poškozená byla o víkendu před zadržením obžalovaného. Přestože měla poškozená k tetě velmi pěkný vztah a důvěru, s ničím takovým, co posléze popsala policii, se jí nesvěřila stejně tak, jako se nesvěřila ani dědovi, který ji vezl v neděli domů. Ve vzkazu, který v souvislosti s útekem z domova matce zanechala, nebyla o obžalovaném či jeho chování žádná zmínka. Obžalovaný dále uvedl, že poškozená byla již v minulosti vyslýchána policií v souvislosti s tím, že měla tvrdit, že jí V████ D████ nabízel peníze za to, že jej poškozená orálně uspokojí. Později měla ale poškozená na policii přiznat, že si vše vymyslela. V souvislosti s tímto nepravdivým nařčením V████ D████ obžalovaný také fyzicky napadl a v důsledku toho mu také byla prodloužena zkušební doba podmíněného odsouzení. Dle obžalovaného je celé nepravdivé nařčení poškozenou nyní motivováno tím, aby nemusela bydlet se svojí matkou, se kterou nemá pěkný vztah, ale mohla bydlet u své tety. Tím, že zapříčinila umístění obžalovaného do vazby, se také poškozená mstí své matce, která nebyla schopna platit nájem v bytě, který obývali. Poškozená se dle obžalovaného chovala ke své matce nepěkně, až jí musel někdy i okřiknout. Před svým zadržením obžalovaný požíval každý den dvě až tři piva, opil se zhruba dvakrát do roka, těsně před zadržením se opil schválně, neboť již věděl, z čeho jej poškozená obvinila. Obžalovaný se dále vyjádřil ke dvěma oslavám, které s jeho kolegy z práce proběhly ve dnech 13. 10. 2016 a 29. 10. 2016 s tím, že v době jeho příchodu z první oslavy byla doma kromě dětí také V████ P████, která se po příchodu obžalovaného vzbudila, obžalovanému bylo tehdy špatně od žaludku. V případě druhé oslavy obžalovaný přišel domů ještě odpoledne kolem 16. hodiny, v tu dobu byly doma také obě děti a přítelkyně obžalovaného. Nepravdivé je také dle výpovědi obžalovaného tvrzení poškozené o tom, že bil jejího mladšího bratra a matce poškozené způsobil podlitinu na oku. Obžalovaný připustil, že „facky tam občas litaly“, ale jednalo se dle jeho výpovědi vždy o „obyčejné hádky“ a žádné modřiny z toho nebyly. Jako nepravdivou označil obžalovaný také výpověď svědkyně A████ S████ a její dcery A████ K████ ohledně osahávání, kterého se měl údajně obžalovaný vůči A████ také dopustit. Obžalovaný připustil, že někdy nezletilé A████ řekl, že „jí to sluší, že má pěkná prsa“, ovšem nebylo to řečeno se sexuálním podtextem a ona nedávala najevo, že by jí to vadilo.

Obžalovaný dále vypověděl, že poškozená neznala žádné podrobnosti z jeho minulosti týkající se především jeho odsouzení za jednání vůči jeho dcerám. Ke svému předchozímu odsouzení se V████ P████ přiznal hned v počátcích jejich vztahu s tím, že se jednalo o odsouzení za „zneužití dcer.“ Přítelkyni pouze sdělil, že dcery myl houbičkou i na intimních místech a za to byl odsouzen za jejich zneužití. Žádné další podrobnosti však V████ P████ neuváděl. Stejně tak dle obžalovaného žádné podrobnosti ohledně daného skutku

vůči dcerám obžalovaného nevěděla ani poškozená N■■■■, přestože se s dcerami obžalovaného někdy bavila. O sexuálních tématech s poškozenou obžalovaný dle své výpovědi nikdy nehovořil, ale poukázal na to, že poškozená dle jeho názoru „zná všechno a není ji co učit“, měla také přístup na internet. Ani jednání, pro které byl v minulosti odsouzen, se však obžalovaný dle své výpovědi také nedopustil. Poškozené N■■■■ se obžalovaný dle své výpovědi také nikdy nedotkl, jako žena jej ani nepřitahovala, když chtěla například pochovat, tak ji okamžitě odstrčil. Stejně tak odešel, když se šla koupat. Takto se choval proto, „aby k tomuto už nikdy nedošlo.“ Mimo jiné tento jeho odtažitý přístup k N■■■■u ni vedl k žárlivosti na jejího bratra M■■■■, kterému se obžalovaný věnoval více. V■■■■ P■■■■ i sousedi v domě (A■■■■ S■■■■) dle obžalovaného věděli, že si obžalovaný dává pozor na kontakt s N■■■■, aby si mu např. nesedala na klín. Po návratu z výkonu trestu odnětí svobody odsouzeného starší z dcer kontaktovala a přišla jej navštívit, obě dcery se k němu chovaly normálně.

I přes absenci doznání obžalovaného je dotyčný ze spáchání popsané trestné činnosti usvědčován především (v žádném případě však nikoliv pouze) výpovědí samotné poškozené N■■■■ P■■■■. Tato byla v přípravném řízení vyslechnuta za účasti pracovnice orgánu sociálně právní ochrany dětí dne 22. 11. 2016 jako osoba mladší 18 let, průběh úkonu byl dokumentován na videozáznam a o průběhu tohoto úkonu byl sepsán protokol, který je součástí důkazního materiálu. Poškozená ve své výpovědi, kterou soud hodnotí jako velmi přesvědčivou a věrohodnou, mimo jiné popsala, jak obžalovaný někdy v říjnu, když byla matka poškozené na noční směně, přišel asi v deset hodin z oslavy narozenin opilý. Po příchodu domů uklízel nakoupené potraviny a následně si šel lehnout do postele v obývacím pokoji, kde spí všichni. Později se však přemístil na matraci mezi poškozenou a jejího bratra. Nezl. N■■■■ ležela na boku ve spodním prádle, kalhotách a tričku, když ji obžalovaný začal hladit. Původně si myslela, že ji jen hladí, ale potom jí obžalovaný stáhl oblečení a začal jí strkat prsty do rozkroku. Toto ji bolelo, odstrkávala ho a křičela, aby ji nechal. Obžalovaný ale pokračoval a otočil ji na záda. Sám už byl svlečený a snažil se jí prsty strčit penis do jejího přirození. Toto se mu dle poškozené podařilo jen na kraj a potom mu z přirození „vyteklo to bílé a tomu se říká spermie.“ Svědkyně doplnila, že penis obžalovaného neviděla, nekrvácela přitom ani potom. Bratr poškozené M■■■■ se v průběhu popisovaného děje vůbec neprobudil. Druhý den potom obžalovaného strašně bolela hlava, na matracích, když přišla ze školy, bylo dle svědkyně nové povlečení. Poškozená dále doplnila, že výrazy, které při výslechu použila, slyšela ve škole a u matky, která ji v osmi letech poučovala. Zaslechla také v minulosti rozhovor matky a její kamarádky, že byl obžalovaný v minulosti odsouzen za to, že měl jednu z dcer sexuálně obtěžovat, nic konkrétního však neslyšela. Nezletilá N■■■■ také připustila, že dcera obžalovaného ji před ním varovala, ale přesné důvody jí neřekla. S popsaným jednáním obžalovaného se poškozená dle své výpovědi bála někomu svěřit, aby jí obžalovaný něco neudělal, až bude její matka v práci. Až později o tom řekla paní M■■■■, ke které jí přivedl děda poté, co utekla k tetě. K té utekla po konfliktu s matkou, která se rozčílila, když plácla bratříčka přes zadek, protože po ní skákal. Paní M■■■■ to původně říci nechtěla, ale „vylétlo to z ní.“ Nikomu jinému to předtím neřekla. Ke vztahu k obžalovanému poškozená vypověděla, že spolu vycházeli dobře, než začal pít alkohol, několikrát matku poškozené také bil.

V■■■■ P■■■■ v postavení svědkyně při hlavním líčení vypověděla, že má v současné době s N■■■■ výborné vztahy, v době letních prázdnin měla dceru po přechodnou dobu i u sebe a poté ji vracela do dětského domova. Před vzetím obžalovaného do vazby

svědkyně dle své výpovědi neměla s nezletilou žádné vážné konflikty. Dle svědkyně byla N[] doma spokojená a na nic si nestěžovala, z domu nikdy neutíkala, obžalovaného měla velmi ráda, byl pro ni jako otec. Vztahy doma byly dle svědkyně naprosto v pořádku. Na druhou stranu však svědkyně v rozporu s výše uvedeným následně připustila, že N[] vyhrožovala, že uteče k tetě, ke svědkyni se N[] měla chovat ošklivě, jako kdyby jí matka ubližovala, nepěkně se měla N[] chovat i ke svému bratrovi. N[] také měla dle svědkyně opakovaně lhát, často na sebe upozorňovala. Několikrát také N[], aniž by cokoli řekla, odešla ke své tetě namísto domů. Svědkyně vyjádřila pevné přesvědčení, že se obžalovaný jednání popsaného v obžalobě nedopustil, ze strany poškozené se mohlo jednat o žárlivost vůči obžalovanému či vůči jejímu malému bratrovi. I v den, kdy poškozená vše oznámila, se chovala k obžalovanému úplně normálně. Ke dni, kdy byl obžalovaný zadržen, svědkyně uvedla, že se vrátila ráno po noční směně, obě děti byly doma (N[] byla nemocná a brala antibiotika). Obžalovaný šel jako vždy do práce. Když se svědkyně vzbudila v 11 hod., byla N[] pryč a doma zanechala pouze vzkaz, že jede k tetě. Pan P[] posléze odvezl N[] od její tety na „sociálku“ do R[] a tam N[] řekla (jako prvnímu paní M[] v nepřítomnosti svědkyně), že ji měl obžalovaný sexuálně obtěžovat. Svědkyně o tom obžalovaného informovala sms zprávou. Když se později svědkyně s N[] bavila o tom, co ji k nařčení obžalovaného vedlo, nechtěla se o věci N[] bavit. I svědkyně V[] P[] popsala (stejně jako obžalovaný), že v minulosti nezl. N[] křivě nařkla V[] D[] ze sexuálního obtěžování, navést ji k tomu měl bratr obžalovaného. Svědkyně popřela, že by obžalovaný bil nezletilou N[] nebo jejího bratra, popřela také, že by udeřil ji samotnou. Poté, kdy byla svědkyně upozorněna na skutečnost, že sám obžalovaný připustil, že ji občas udeřil, doplnila, že „když už“, tak si za to ale mohla sama. Svědkyně dále popsala svůj vztah s obžalovaným od dubna 2015 s tím, že se jednalo o vztah „hektický, ale hezký.“ V bytě spaly děti na matracích na zemi a svědkyně s obžalovaným spali na rozkládacím gauči v téže místnosti. Intimnímu životu se svědkyně s obžalovaným věnovali, když děti spaly, svědkyně ale popřela, že by si byla vědoma toho, že by je při těchto aktivitách děti viděly. Povlečení měnila svědkyně dle své výpovědi každý týden, matrace, na kterých spaly děti, čistila každý měsíc. Obžalovaný dle svědkyně pil z alkoholických nápojů dvakrát až třikrát týdně pivo, že by byl opilý, se stalo dvakrát, choval se vtípně a měl veselou náladu. V obou těchto případech byla svědkyně doma. Svědkyně dále popsala, jak si obžalovaný nepřál, aby mu například N[] sedala na klín, „neboť za to byl už v minulosti trestán.“ O tom, že by obžalovaný nějak komentoval vizáž N[] jako ženy, svědkyně neví. Ohledně předchozího odsouzení se jí obžalovaný na počátku jejich vztahu svěřil, přesněji svědkyni sdělil, že měl sexuálně obtěžovat vlastní dceru (o tom, že by se mělo jednat o obě jeho dcery, svědkyně neví). Jakého konkrétního jednání se měl obžalovaný vůči své dceři dopustit, svědkyni nepopisoval. V původní výpovědi z přípravného řízení svědkyně oproti uvedenému vypověděla, že se dle sdělení obžalovaného mělo původní odsouzení týkat jednání při koupání jeho dcery. Nezletilé poškozené také svědkyně řekla, že obžalovaný byl za tuto trestnou činnost odsouzen. N[] se dle svědkyně někdy bavila s dcerou obžalovaného P[], že by se ale bavily o tomto tématu, svědkyně neví. O sexuálních tématech se doma s N[] nehovořilo. Nejbližší vztah měla N[] dle svědkyně zřejmě k A[] S[], velmi blízký vztah měla také ke své tetě.

Výpověď V[] P[] soud hodnotí jako poměrně rozporuplnou a nevěrohodnou. Ostatně i sama svědkyně po přečtení své původní výpovědi z přípravného řízení připustila, že částečně nevypovídala pravdu (ohledně fyzického násilí ze strany obžalovaného vůči ní) ve snaze bránit obžalovaného. Tím poměrně jasně prezentovala svůj

přístup nejen ke své svědecké výpovědi, ale zřejmě k celému řízení. Poměrně velmi trefně to popsala svědkyně M■■■■, dle které matka N■■■■ po zjištění, čeho se měl dle popisu nezletilý vůči ní obžalovaný dopustit, v první reakci na toto zjištění hystericky oponovala, že její dcera neuvádí pravdu namísto toho, aby jako matka dítěte, které mělo být sexuálně napadeno, projevovala tomu odpovídající emoce. Ostatně i z některých níže uvedených výpovědí některých svědků je zřejmé, že matka nezletilé poškozené měla být v minulosti přítomna naprosto nevhodnému sexuálně podbarvenému jednání obžalovaného vůči poškozené a nijak na to nereagovala. V případě svědkyně V■■■■ P■■■■ je tak těžko přesně specifikovat, nakolik se jedná o vědomou snahu bagatelizovat poměrně podstatně narušené rodinné prostředí svědkyně a jejích dětí, či se jedná o situaci, kdy si svědkyně jednotlivé problémy pouze neuvědomuje či nepřipouští.

Z výpovědi svědkyně L■■■■ P■■■■ soud zjistil, že její vzájemný vztah s neteří - nezletilou N■■■■ je velmi blízký. I sama svědkyně jej vnímá jako zřejmě lepší než vztah N■■■■ k její vlastní matce. Se svými osobními problémy se jí ale N■■■■ nesvěřuje. O matce před svědkyní N■■■■ špatně nehovořila. Jaký měla vztah N■■■■ k obžalovanému, svědkyně přesněji neví, poškozená o něm mluvila někdy pěkně a někdy opačně. Že by k němu někdy měla nějaké výhrady či s ním nechtěla být, svědkyni N■■■■ neřikala. Více se o N■■■■ doma staral obžalovaný, její matce je dle svědkyně „vše jedno.“ Svědkyně potvrdila, že neví o tom, že by jí N■■■■ někdy lhala a vyjádřila přesvědčení, že si „to“ nevymyslela. S nezletilou se svědkyně vídala zhruba jednou měsíčně o víkendu, žádné změny nálad či něco podobného u ní nezaznamenala. Před zadržením obžalovaného byla N■■■■ u svědkyně naposledy předchozí víkend, tehdy se chovala normálně a nic nesvědčilo tomu, že by se chystala utéci z domova. Z výpovědi svědkyně dále vyplývají také okolnosti, za kterých se telefonicky dozvěděla (od matky poškozené) o útěku N■■■■ z domova a posléze ji u sebe v bydlišti našla schovanou. N■■■■ brečela a byla vyděšená z toho, co udělala. Jako důvod útěku tehdy N■■■■ tetě sdělila, že už nechce být s matkou. O údajném obtěžování se svědkyně dozvěděla až od E■■■■ P■■■■. Dotyčný také nezletilou odvázel na OSPOD R■■■■. Když se později svědkyně pokoušela s N■■■■ hovořit o tom, čeho se na ní měl obžalovaný dopustit, nechtěla o tom poškozená hovořit.

E■■■■ P■■■■ při hlavní líčení potvrdil především okolnosti, za kterých se dozvěděl o útěku nezletilé N■■■■ z domova do bydliště její tety. Spolu s L■■■■ P■■■■ posléze kontaktovali policii a N■■■■ následně odvezli na „sociálku“ do R■■■■. Po cestě N■■■■ plakala. V době příchodu na „sociálku“ byla již matka N■■■■ přítomna, N■■■■ byla zaražená, měla z ní strach. Až tam N■■■■ poprvé promluvila o sexuálním jednání obžalovaného vůči ní. Svědek tomu byl spolu se sociální pracovnící osobně přítomen. Sociální pracovníce se nezletilé dotazovala, z jakého důvodu utekla z domova, N■■■■ to zprvu nechtěla říci, později N■■■■ popsala, jak ji obžalovaný osahával a mačkal ji k sobě. U toho N■■■■ plakala, „těžko to ze sebe dostávala ven.“ Svědek vyjádřil přesvědčení, že si to nezletilá nevymyslela, ani v minulosti se u ní nesetkával se lhaním. V dětském domě je nyní N■■■■ spokojenější než u matky.

Z výpovědi svědkyně A■■■■ S■■■■ je zřejmé, že matka nezl. N■■■■ o obě děti řádně nepečovala a tuto péči v mnoha ohledech zastával právě obžalovaný. Nezletilá měla k obžalovanému pozitivní vztah. Svědkyně také potvrdila, že obžalovaného vídala často opilého, když se vracel z práce. Obžalovaný také svědkyni přiznal, že byl v minulosti

odsouzen za zneužití svého dítěte s tím ovšem, že se toho jednání ve skutečnosti nedopustil. Jakým konkrétním jednáním k tomu mělo dojít, nepopisoval.

Při hlavním líčení se však svědkyně také ve vícero ohledech odchylovala od své výpovědi z přípravného řízení a její výpověď před soudem jevila známky určité snahy pomoci obžalovanému či bagatelizovat jeho předchozí jednání. Ostatně sama před soudem vyjádřila vůči obžalovanému jako muži svůj obdiv. Poté, kdy však byla při hlavním líčení svědkyně opakovaně konfrontována s její původní výpovědí, potvrdila pravdivost této původní výpovědi.

Především z této původní výpovědi svědkyně potom vyplývá, že se jí poškozená před Vánoci svěřila, že ji obžalovaný osahával na prsou a na přirození, říkala, že u toho byl obžalovaný opilý, v danou dobu měla být matka poškozené na noční směně. Svědkyně doplnila, že při popisu tohoto jednání obžalovaného byla poškozená zaražená a měla slzy v očích, svědkyně vyjádřila přesvědčení, že poškozená v tu dobu nelhala. Z této výpovědi svědkyně je také zřejmé, že obžalovaný opakovaně pod vlivem alkoholu obtěžoval osaháváním i její 14letou dceru A■■■■.

Z věrohodné výpovědi svědka S■■■■ H■■■ vzal soud za prokázané, že jmenovaný byl sousedem obžalovaného, oba měli přátelský vztah a občas se sešli a popíjeli pivo. Svědek H■■■ potvrdil, že obžalovaný doma uklízel, vařil a prováděl další domácí práce, k oběma dětem žijícím s obžalovaným ve společné domácnosti se obžalovaný choval pěkně a i děti ho měly rády. Matka N■■■ se o rodinu dle svědka starala špatně. Naproti tomu, když obžalovaný vypil příliš alkoholu, býval agresivní. Svědek dále ve své věrohodné výpovědi popsal událost, kdy řádově pár týdnů před zadržením obžalovaného spolu s obžalovaným seděli, konzumovali alkohol a bavili se o ženách, když najednou obžalovaný nezletilá N■■■ nadzvedl triko a svědkovi říkal, aby se podíval na její prsa. Svědek z toho byl „opařený“ a přišlo mu to divné. N■■■ si triko stáhla zpět a ruku dala obžalovanému pryč. Svědek také potvrdil, že obdobným způsobem se obžalovaný choval také k sousedce A■■■, které bylo asi 15 let. Obžalovaný měl nářky na její nohy a prsa, byl u toho vulgární. Také jí měl sahat na nohu a ona v reakci na to odešla. Že byl obžalovaný v minulosti odsouzen za pohlavní zneužití dcer, se svědek dozvěděl až později od jeho přítelkyně. Nezletilá N■■■ měla dle svědka blízký vztah k sousedce A■■■ S■■■, se kterou se hodně bavila. Svědek také připustil, že N■■■ lhala v souvislosti se školou, takto si hodně vymýšlela. Že by ale lhala o zásadních věcech, si svědek nevšiml.

Soud dále k důkazu přebral obsah DVD nosiče se záznamem výslechu nezletilé A■■■ K■■■ jako osoby mladší 18 let. Tento výslech byl proveden za účasti pracovnice orgánu sociálně právní ochrany dětí dne 30. 1. 2017 a o průběhu tohoto úkonu byl sepsán protokol, který je součástí důkazního materiálu. Jmenovaná svědkyně ve své pro soud věrohodné výpovědi mimo jiné potvrdila, že obžalovaný opakovaně komentoval její poprsí, když se např. sedělo u ohně a obžalovaný byl pod vlivem alkoholu, tak ji také obžalovaný osahával na vnitřní straně stehna a na hýždích a dalších intimních místech. Takové jednání obžalovaného se opakovalo, přestože dala obžalovanému najevo, že je jí to nepříjemné. Následně proti takovému jednání obžalovaného zakročila její matka A■■■ S■■■. Svědkyně také popsala situaci, když obžalovaný poškozené N■■■ sáhnul na poprsí s komentářem, že jí „už rostou“, komentoval také její ochlupení na intimních místech. Těmito situacím byla přítomna i matka poškozené N■■■, ale nijak na ně nereagovala. Svědkyně také

popsala situaci, kdy byla u ní N■■■■ na návštěvě a bála se jít domů s tím, že je obžalovaný opilý a ona se ho bojí. Na druhou stranu však svědkyně také potvrdila, že N■■■■ měla k obžalovanému lepší vztah než ke své matce.

Obdobným způsobem byly v přípravném řízení také vyslechnuty dcery obžalovaného S■■■■ M■■■■ a P■■■■ M■■■■. Z výpovědi obou jmenovaných vyplývá, že poškozenou N■■■■ P■■■■ svědkyně znají. Potkaly se na autobusové zastávce a N■■■■ byla také v jejich bydlišti na návštěvě s D■■■■ Š■■■■ (bratrem obžalovaného), poškozená se bavila hlavně s P■■■■ M■■■■. O konkrétním důvodu předchozího odsouzení se s poškozenou žádná z obou jmenovaných nikdy nebavila.

Byť se u všech výše uvedených DVD nosičů při jejich přehrávání při hlavním líčení ani přes opakovanou snahu IT pracovníků soudu nepodařilo zcela sladit zvukovou a obrazovou stopu záznamu, musí soud konstatovat, že tento nedostatek v žádném případě nevzbuzuje žádné pochyby o obsahu výpovědí všech shora vyjmenovaných nezletilých. Znemožněno tím nebylo ani pro hodnocení věrohodnosti výpovědí podstatné vnímání mimiky a dalších neverbálních projevů svědkyň při jejich výpovědi.

Ve věci byly dále jako svědkyně slyšeny pracovnice základní školy, kterou nezletilá navštěvovala – H■■■■ O■■■■, Mgr. M■■■■ F■■■■, Mgr. I■■■■ F■■■■.

Z jejich výpovědí je zřejmé, že N■■■■ se projevovala jako samostatné a šikovné dítě, byla družná a v kolektivu oblíbená a pedagogy u ní nebyly zaregistrovány výkyvy nálad či jejího chování. Důvod pozdějšího umístění N■■■■ do dětského domova s dětmi ze třídy probírán nebyl, nezletilé děti do domova psaly dopis. Že by N■■■■ ve škole pedagogům či dětem lhala, zjištěno nebylo. N■■■■ mluvila hodně o své tetě, občas se zmínila i o obžalovaném (jako o tatínkovi). Vztah nezletilé s matkou zřejmě optimální nebyl.

Z výpovědi svědka M■■■■ S■■■■ žádné pro posouzení této věci zásadní skutečnosti zjištěny nebyly. Jmenovaný je bývalým kolegou obžalovaného ze zaměstnání. Svědek spolu s obžalovaným občas zašli po práci na pár piv, ale žádné bližší podrobnosti ze soukromí obžalovaného svědkovi známy nejsou. Svědek potvrdil, že obžalovaný se staral o nákupy do domácnosti i o vaření dětem, jelikož jeho přítelkyně „se o nic nestarala“. Svědek dále popsal okolnosti oslavy jeho narozenin konané dne 29. 10. 2016 v restauraci N■■■■ v R■■■■. Dle svědka účastníci (včetně obžalovaného) v náladě podnik opouštěli kolem 20. – 21. hodiny. Svědek dále popřel, že by někdy zaregistroval, že by obžalovaný projevoval zájem o pubertální děvče či dítě.

Obdobným způsobem soud hodnotí také výpověď svědka T■■■■ K■■■■. Jmenovaný je taktéž bývalým kolegou obžalovaného ze zaměstnání a po práci spolu někdy zašli na pivo. Také tento svědek nemá povědomost o podrobnostech soukromého života obžalovaného, potvrdil však, že obžalovaný do domácnosti obstarával nákupy a doma vařil. Ani tento svědek nezaregistroval zájem obžalovaného o dívky v pubertálním věku.

Svědkyně B■■■■ L■■■■, jejíž výpověď byla při hlavním líčení v souladu s § 211 odst. 1 tr. řádu čtena, jako sousedka obžalovaného potvrdila, že několikrát týdně býval obžalovaný opilý a z bytu se ozýval hluk. Družka obžalovaného se nestarala řádně o domácnost a vařit dětem musel obžalovaný.

Z výpovědi M██████ V██████ – servírky v restauraci P██████ – vyplývá, že se obžalovaný v podniku několikrát týdně zastavil s kolegy z práce na pivo. Když se obžalovaný opil, tak byl dle svědkyně „rozverný“. O svém soukromí se se svědkyní obžalovaný nebavil.

Dnem 9. 11. 2016 je datován písemný záznam sepsaný sociální pracovnící Odboru sociálně – právní ochrany dětí (OSPOD) R██████. Tento záznam dokumentuje okolnosti, za kterých na OSPOD R██████ přijali zprávu o útěku poškozené z domova a následně po dostavení se nezletilé na pracoviště OSPOD R██████ tato v nepřítomnosti své matky M██████ M██████ mimo jiné sdělila, že měla být vystavena ze strany obžalovaného sexuální motivovanému násilí. V reakci na toto zjištění pracovnice kontaktovala Policii ČR na tísňové lince 158.

K obsahu tohoto záznamu svědkyně M██████ M██████ – sociální pracovnice OSPOD R██████ při hlavním líčení vypověděla, že si vzpomíná, jak 9. 11. 2016 někdy po 16. hodině přišla V██████ P██████ s tím, že jí N██████ dopoledne utekla z domova a na stole zanechala pouze písemný vzkaz. Utéci měla N██████ ke své tetě L██████ do U██████. S E██████ P██████ se matka nezletilé domluvila, že ji přiveze na OSPOD do R██████. Kolem 16:30 hod. skutečně N██████ s nevlastním dědou dorazili, N██████ byla dle svědkyně vyděšená, když viděla, že je přítomna také její matka. Svědkyně matce sdělila, aby počkala na chodbě, že je třeba zjistit, co N██████ k útěku z domova vedlo, na přání nezletilé byl hovoru přítomen také E██████ P██████. N██████ se následně rozpovídala, jako první důvod uváděla, že už nechce, aby na ni máma neustále křičela a ona musela hlídat mladšího bratra M██████. Svědkyně dále uvedla, že jí bylo jasné, že se v rodině muselo ještě něco stát, proto se s nezletilou dále bavila, zdali se něco skutečně přihodilo. To posléze N██████ také připustila s tím, že někdy v říjnu 2016 měl obžalovaný přijít opilý z nějaké oslavy a měl ji sexuálně obtěžovat. V tu dobu měla být matka nezletilé na noční a obžalovaný byl s oběma dětmi sám doma. N██████ popsala, jak na ni poté, kdy usnula, obžalovaný sahal, hladil ji po těle, uváděla, že ji sahal do přirození a dotýkal se jí penisem. Při tomto popisu byla dle svědkyně N██████ rozrušená, nebyla na tom psychicky dobře, bylo pro ni dle svědkyně velkou úlevou, že to řekla. V této části svědkyně rozhovor ukončila s tím, že je třeba zavolat Policii ČR. Během 15 – 20 minut se na místo dostavili policisté. Matka nezletilé po zjištění, co N██████ před svědkyní uvedla, reagovala tak, že hystericky křičela a brečela s tím, že to není pravda, že si N██████ vše vymyslela, aby mohla bydlet u tety. Svědkyně dále také potvrdila, že V██████ P██████ měla delší dobu existenční problémy. V současné době, kdy je nezletilá N██████ v dětském domově, dle svědkyně „úplně rozkvetla“, je velice dobrá ve škole a „funguje“ ve všech směrech. Dle svědkyně se v minulosti stalo, že N██████ zalhala – např. ohledně návštěvy lékaře namísto docházky do školy, její matka rovněž s něčím takovým neměla problém a N██████ v tom vyrůstala.

Ze zprávy OSPOD R██████ ze dne 10. 11. 2016 dále vyplývá, že s rodinou nezletilé N██████ P██████ nebyly pracovnice odboru v období od 27. 7. 2016 do 9. 11. 2016 v žádném kontaktu. V první polovině roku 2016 s matkou nezletilé řešily problematiku dlužného výživného od otce nezletilé poškozené V██████ N██████. Ve zprávě jsou dále popsány v danou dobu aktuální rodinné poměry nezletilé N██████ P██████. Dne 25. 11. 2016 byla následně jmenovaná umístěna na základě rozhodnutí soudu do Dětského domova v U██████. Z příslušné zprávy OSPOD R██████ z téhož dne je zřejmé, že nezletilá preferovala umístění do dětského domova před návratem k matce. Bytové poměry matky nezletilé poškozené byly následně prošetřeny orgánem OSPOD R██████ a jsou patrné ze zprávy ze dne 7. 12. 2016.

Z jednotlivých zpráv týkajících se pobytu nezletilé poškozené v Dětském domově v U [redacted] vyplývá, že poškozená se na nové prostředí poměrně rychle a dobře adaptovala. Původně však měla drobné obavy po zjištění, že mezi personálem zařízení je také osoba mužského pohlaví. Vztah nezletilé k matce je odtazítý.

Před soudem byla dále v postavení svědkyně slyšena por. Bc. R [redacted] S [redacted]. Z výpovědi této policistky služebně zařazení u PČR SKPV Rakovník vyplývá, že tato přišla s nezletilou N [redacted] do styku i v další prověřované věci vedené pod č. j. KRPS-25412/TČ-2016-011271. Tato věc byla pro policii vyčleněna z přestupkové komise, kde bylo řešeno, že se měl obžalovaný M [redacted] M [redacted] spolu s jeho bratrem poprat s V [redacted] D [redacted]. V rámci přestupkového řízení vyplynulo, že spor měl vzniknout kvůli tomu, že měla nezletilá N [redacted] uvést, že V [redacted] D [redacted] jí měl na oslavě nabídnout 50,- Kč za orální uspokojení. Prvotní oznámení bylo policii učiněno Městem Rakovník a takto posléze vypovídali také M [redacted] M [redacted] a jeho bratr D [redacted] Š [redacted]. Svědkyně uvedla, že N [redacted] P [redacted] v dané věci vyslýchala za účasti pracovnice odboru péče o dítě až jako poslední ze všech účastníků. N [redacted] vypověděla, že na oslavě se pil alkohol, ona seděla V [redacted] D [redacted] na klíně a on jí dal 50,- Kč na čokoládu. Že má říkat, že mělo být oněch 50,- Kč od D [redacted] za orální uspokojení, po nezletilé požadoval D [redacted] Š [redacted] s tím, aby to všude uváděla, pokud by se jí někdo ptal. Proto policie následně spis ukončila s tím, že skutek se nestal a vůči D [redacted] Š [redacted] bylo zahájeno řízení pro křivé obvinění. Svědkyně jasně konstatovala, že se nesešla s tím, že by jí N [redacted] do protokolu uváděla nepravdu. Nestalo se ani to, že by N [redacted] nejprve někoho z takového jednání (byť mimo protokol) obvinila a posléze to brala zpět. V samotném přestupkovém řízení s nezletilou zřejmě nikdo ani nemluvil.

Výpověď svědkyně S [redacted] je dále podporována spisovým materiálem Policie ČR, SKPV Rakovník, č. j. KRPS-25412/TČ-2016-011271, kterým bylo taktéž při hlavním líčení provedeno dokazování.

Dne 10. 11. 2016 bylo v době od 16:30 hod. do 17:05 hod. provedeno ohledání podkrovního bytu na adrese L [redacted] čp. [redacted] okr. R [redacted]. Protokol o provedení tohoto úkonu dokumentuje vnitřní uspořádání tohoto bytu. Jako stopy věcné byly pro účely dalšího odborného zajištění dvě molitanové matrace, froté prostěradlo a povlak z polštáře. Součástí protokolu o ohledání místa činu je také plánek a pořízená fotodokumentace.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie vyplývá, že na předložené stopě č. 1 – molitanové matraci s napínacím froté prostěradlem a stopě č. 2 – molitanové matraci bez povlečení nebyl provedeným zkoumáním zjištěn výskyt relevantního využitelného biologického materiálu. Na stopě č. 3 – dětské froté osušce byly mikroskopickým vyšetřením zjištěny dva psí chlupy. Výskyt jiného relevantního využitelného biologického materiálu nebyl provedeným zkoumáním zjištěn. S ohledem na výše uvedená zjištění bylo následně upuštěno od dalšího zkoumání v odvětví genetika.

Dne 10. 11. 2016 byla dále také v době od 17:40 hod. provedena prohlídka těla obžalovaného M [redacted] M [redacted]. Na těle jmenovaného nebyly zjištěny žádné stopy související s popsáním skutkem. Jako srovnávací materiál u něj byl zajištěn bukální stěr.

Poškozená N [redacted] P [redacted] byla dne 10. 11. 2016 vyšetřena v gynekologické dětské ambulanci a následně byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětské

gynekologie. Z lékařské zprávy gynekologického oddělení, dětské ambulance Nemocnice Slaný a dále ze závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, dětská gynekologie vyplývá, že gynekologický nález u poškozené vylučuje poranění panenské blány a nebylo ani nalezeno poranění, které by svědčilo o zavádění dvou prstů dospělého muže do pochvy nezletilé, zvláště pokud by se bránila. Drobná poranění na zevním genitálu se zpravidla hojí do 48 hodin. Soudní znalkyně však připustila jako možné zavedení prstů jen do oblasti mezi stydké pysky a do odporu tkáně, tedy špičku prstu do průměru 9 mm, které by nemuselo stopy ve formě trhlin zanechat. Žádné stopy by rovněž nezanechalo zavádění penisu jen mezi stydké pysky. Rovněž zavádění prstů či penisu do konečníku by nezanechalo stopy, přičemž bývá časté, že dívky ve věku poškozené nejsou schopny identifikovat pochvu a v tomto směru ji odlišit od konečníku. Při hlavním líčení znalkyně dále doplnila, že i pouhý tlak na hymen vnímají děti velice bolestivě. Při tzv. „dry sexu“ – tedy zavedení prstu či penisu pouze mezi stydké pysky – nemusí být způsobena poranění. Jakmile se dítě brání, jsou poranění větší než v případě absence obrany dítěte. Výraznější poranění jdoucí třeba až do svalových struktur by se zhojila do 7 – 14 dní a zanechala by zhojené jizvy.

Okolnosti útěku poškozené z domova jsou dále dokumentovány rukou psaným vzkazem, který poškozená v bydlišti zanechala. V textu zanechaného vzkazu se (po opravě pravopisných chyb) uvádí: „Mámo, nemohla jsem tu vydržet a řekla jsi, ať se sbalím a vypadnu. Tak jsem to udělala a budu u tety. Tam se mám líp, nikdo na mě neřve. Papa, Tvá N ■ D ■ ■ ■ ■ ■, ■ ■ ■ ■ ■.“

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se zvláštní specializací dětské psychiatrie a psychologie se specializací klinické a forenzní psychologie a oboru školství a kultura, odvětví psychologie vzal soud za prokázané, že osobnost nezletilé N ■ ■ ■ ■ ■ P ■ ■ ■ ■ ■ nese známky méně podnětného prostředí, emoční deprivace a zanedbávání v dětství. Jmenovaná byla pravděpodobně vystavena negativním jevům v rodině, ale celkově se u ní nerozvinulo duševní onemocnění. V současné době je nezletilá v dětském domově a pocituje tam více jistoty a bezpečí než v původní rodině. Její obecná věrohodnost je dle závěru soudních znalců plně zachována, před znalci vypovídala v souladu s původní výpovědí na policii. Odpovídala bez latencí, mimika i gesta odpovídaly sdělovanému, nezletilá i připouštěla nejistoty a výpověď nerozšiřovala. Znalci u nezletilé nezjistili manipulativní tendence či zakrývání. Za podpory matčiny sestry celou situaci N ■ ■ ■ ■ ■ zvládla a nerozvinula se u ní posttraumatická stresová porucha. K výše uvedeným závěrům soudní znalci při hlavním líčení doplnili, že vztah poškozené k obžalovanému byl ambivalentní, odpovídal tomu, co se mělo v minulosti odehrát. O obžalovaném poškozená hovořila i pozitivně, měla v něm více opory než v matce. U těžce deprivovaných dětí, jak uváděla poškozená, když ji matka vyhodila, bála se jí, tak i agresor, který ji jednorázově zneužil, může být pro poškozenou bližší osobou. Je to důkaz toho, jak moc byl narušen vztah poškozené s její matkou. U poškozené nebyla zjištěna posttraumatická stresová porucha, ale po činu obžalovaného u ní probíhala akutní reakce na stres, která trvá krátkou dobu. Často se však stává, že si okolí signálů, které takový jedinec vysílá, nevšimne, na chování poškozené to nemuselo být patrné. U takto deprivovaného dítěte, které se v dětském domově následně cítí lépe než doma a bojí se matky i samotné zneužití nenabývá ten ráz, jako by tomu bylo u dítěte z normální rodiny, kde by bylo trauma ze zneužití mnohem větší. Posttrauma tak u poškozené absentuje v důsledku její předchozí deprivace a nikoliv kvůli tomu, že by čin byl méně závažný. Povědomí poškozené o sexuální oblasti života dle zjištění znalců odpovídalo jejímu vývojovému stádiu, nebyla o něm nějak nadměrně informována či sexualizována. I její

vyjadřování o této oblasti života odpovídalo jejímu věku, jednalo se o nevyzrálé vyjadřování. Znalci dále také podrobně a přesvědčivě vysvětlili, jaké důvody mohly poškozenou vést k tomu, že se se zahanbujícím a traumatizujícím zážitkem nemusela nikomu dříve svěřit. Stejně tak z pohledu své odbornosti popsali, co mohlo poškozenou vést k tomu, že z domova neutekla bezprostředně poté, kdy byla vystavena ve výroku tohoto rozsudku popsanému útoku obžalovaného.

Ve věci byl dále ohledně obžalovaného podán znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie a sexuologie. Ze závěrů písemně zpracovaného posudku vyplývá, že obžalovaný je jedincem intelektově průměrným, jeho osobnost je jednodušší, strukturovaná anomálně, s převládajícími rysy citové maladaptace. Nebyla u něho zjištěna duševní choroba ve smyslu psychózy, sexuální deviace v pravém slova smyslu, zvýšené agresivity, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencích ke konfabulacím či závažnějším narušení základních psychických funkcí. Znalci dále konstatovali, že pokud mu bude trestná činnost prokázána, mohla být motivována osobnostními charakteristikami. Při vyšetření znalci nezjistili u obžalovaného přítomnost duševní choroby ani poruchy sexuální preference nebo intoxikaci. Jeho ovládací i rozpoznávací schopnosti byly dle jejich závěru zachovány. Možnosti resocializace obžalovaného dle jejich závěru podstatně snižuje jeho postojová uzavřenost. Obžalovaný nebyl osobou závislou na alkoholu či omamných a psychotropních látkách a případně požitý alkohol neměl vliv na jeho rozpoznávací či ovládací schopnosti. Tyto závěry oba soudní znalci při hlavním líčení stvrdili a doplnili, že u obžalovaného nebylo zjištěno nic, co by bylo z pohledu jejich odbornosti třeba léčit, přibližně devět z deseti deliktů sexuálního zneužití dětí obecně páchají lidé, kteří jsou sexuálně „většinoví“, netrpí parafilii a jejich motivace není deviantní, patologická. Oproti předchozímu znaleckému vyšetření v rámci dřívějšího trestního stíhání M. [REDAKCE] M. [REDAKCE] (řízení vedené pod sp. zn. 2T 234/2009 u Okresního soudu v Rakovníku) v současné době již znalci nezjistili, že by u dotyčného byla přítomna psychosexuální nevyzrálost. Jednání obžalovaného bylo zřejmě podmíněno situačně – mohlo souviset se situací, ve které se aktuálně nacházel – tj. např. ovlivnění alkoholem či nějaká sexuální frustrace.

Ve věci byl dále zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Za situace, kdy se provedeným dokazováním nepodařilo přesně konkretizovat den, kdy mělo ke shora popsanému jednání obžalovaného dojít, je tak význam tohoto posudku pro provedené dokazování pouze okrajový. Dle závěrů tohoto posudku se měl obžalovaný v případě vypití množství alkoholu uváděného ve výpovědích nacházet dne 13. 10. 2016 ve 22:00 hod. ve stavu mírné až střední opilosti, v tentýž den ve 24:00 hod. ve stavu podnapilosti až mírné opilosti a dne 29. 10. 2016 ve 22:00 hod. ve stavu bez ovlivnění alkoholem.

Již v přípravném řízení byl do spisu založen krátký obrazový a zvukový záznam, který měl být jedním z aktérů pořízen mobilním telefonem na jedné z výše uvedených oslav v restauraci P. [REDAKCE]. Vzhledem k vcelku pro toto řízení nepodstatnému obsahu tohoto záznamu a především skutečnosti, že se, jak již bylo výše uvedeno, provedeným dokazováním nepodařilo zcela bezpečně konkretizovat den, kdy mělo ke shora popsanému jednání obžalovaného dojít, považoval soud za nadbytečné tímto záznamem při hlavním líčení provádět dokazování.

Ze zprávy společnosti EUROMEDIA GROUP, a.s. vyplývá, že V [REDAKCE] P [REDAKCE] pracovala u této společnosti pouze na nočních směnách vždy v době od 22:00 hod. do 06:00 hod. V měsíci říjnu vykonávala noční směnu ve dnech 10. - 14. 10. 2016 a následně až 2. 11. 2016.

Obžalovaný M [REDAKCE] M [REDAKCE] pracoval od 1. 9. 2016 až do svého zadržení na základě dohody o provedení práce u R [REDAKCE] T [REDAKCE], N [REDAKCE], R [REDAKCE]. Přesnou evidenci docházky zaměstnanců zaměstnavatel obžalovaného neeviduje.

Ze zprávy Probační a mediační služby České republiky, pracoviště Rakovník ze dne 2. 1. 2017 vyplývá, že M [REDAKCE] M [REDAKCE] vykonával trest obecně prospěšných prací uložený trestním příkazem Okresního soudu v Rakovníku sp. zn. 2T 23/2016 ze dne 24. 2. 2016 ve výměře 300 hodin. Výkon trestu byl nařízen ve prospěch obce Olešná a ke dni zpracování zprávy z něj jmenovaný vykonal 105 hodin. Poskytovatel místa výkonu trestu neavizoval žádné problémy se jmenovaným.

Ze zprávy o pověsti obžalovaného vypracované správním odborem Městského úřadu Rakovník vcelku jasně vyplývá určitý sklon obžalovaného k verbálně či fyzicky agresivnímu jednání vůči svému okolí.

Rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku sp. zn. 2T 234/2009 ze dne 20. 5. 2010 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze sp. zn. 9To 329/2010 ze dne 28. 7. 2010 byl M [REDAKCE] M [REDAKCE] uznán vinným spácháním trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, 2 tr. zákona (č. 140/1961 Sb.), za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 4 roků se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Jednání, pro které byl v daném řízení jmenovaný uznán vinným, spočívalo v tom, že: v přesně nezjištěné dny v roce 2008, nejpozději do 6. 12. 2008, kdy se jeho manželka s dětmi z bytu odstěhovala,

- 1) v několika případech v noci, když byla manželka v zaměstnání, přišel za svojí dcerou S [REDAKCE] M [REDAKCE], nar. [REDAKCE], do pokoje, kde spala s dalšími třemi sourozenci, vzbudil ji a odnesl ji do kuchyně, kde ji položil na gauč, vyhrnul jí noční košili, sundal kalhotky, sám se svlékl donaha a se slovy, že jí dává čurat, jí rukama sahal mezi nohy, lehl si na ní a pohyboval se na ní, ztopořený penis měl přitom zasunutý v jejím rozkroku, a poté ji odvedl zpět do postele, přičemž obdobného jednání se vůči nezletilé dopustil opakovaně v pokoji dětí, v posteli nezletilé v době, kdy manželka spala v kuchyni,
- 2) v několika případech v době, kdy manželka měla noční směnu a byl s dětmi doma sám, vzal v noci z postele z dětského pokoje svoji dceru P [REDAKCE] M [REDAKCE], nar. [REDAKCE], odnesl ji na gauč do kuchyně, svlékl jí pyžamo, sám se také svlékl a dceru osahával na hrudníku i přirození, a poté ji odnesl do postele.

Závěry písemně zpracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl ve shora označeném trestním řízení zpracován, u obžalovaného mimo jiné konstatovaly, že M [REDAKCE] M [REDAKCE] (vyšetřen byl dne 21. 4. 2009) není postižen sexuální deviací (poruchou sexuální preference), není pedofilně orientovaný a není postižen ani patologickou sexuální agresivitou či sadismem. Nebylo zjištěno, že by se popsáného jednání jmenovaný dopouštěl z chorobné motivace. U jmenovaného byla v době vyšetření zjištěna klinicky a forenzně nevýznamná sexuální anomálie – psychosexuální nevyzrálost, která se u

něj projevovala tím, že v rámci své heterosexuální orientace spontánně nediferencoval dospělé ženy a dospívající dívky.

Po provedeném dokazování má soud za to, že dokazování bylo provedeno v rozsahu, který je dostačující pro rozhodnutí o vině i trestu obžalovaného. Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaný spáchal skutek, který mu byl obžalobou kladen za vinu.

Obžalovaný je především velmi přesvědčivě usvědčován výpovědí samotné poškozené N█████ P█████, která jeho jednání věrohodným způsobem a s dostatečnou mírou detailů popsala. Logicky a vzhledem k jejímu věku přijatelně také vysvětlila, z jakého důvodu se po určitou dobu nikomu z blízkých s celou událostí nepsvěřila. Byť nebyla tato svědkyně vyslechnuta při hlavním líčení, byl v souladu s ust. § 102 odst. 2 tr. řádu přehrán obrazový a zvukový záznam pořízený z tohoto úkonu a po jeho zhodnocení v kontextu dalších provedených důkazů soud považoval za nevhodné s ohledem na další duševní a mravní vývoj nezletilé jmenovanou k hlavnímu líčení předvolávat a tam ji znovu vyslýchat. Tento přímý usvědčující důkaz soud hodnotil velice obezřetně a nenachází důvody věrohodnost svědkyně jakkoliv zpochybňovat.

Přesvědčivost již prvního popisu jednání obžalovaného vůči poškozené potvrzuje především sociální pracovnice M█████ M█████, která za využití svých odborných zkušeností již v prvopočátku vedla s poškozenou rozhovor ohledně důvodů, pro které nezletilá utekla z domova. Tato svědkyně ve své výpovědi popsala nejen podrobnosti popisu poškozené odpovídající tomu, co je obžalovanému v tomto řízení kladeno za vinu, ale také líčenému obsahu odpovídající neverbální doprovod poškozené. Také výpověď E█████ P█████ svědčí tomu, že poškozená na pracovišti OSPOD R█████ (a posléze před orgány činnými v trestním řízení) vypovídala pravdu.

Věrohodnosti výpovědi poškozené dále svědčí také závěry jejího znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. Znalci jednak shledali obecnou věrohodnost poškozené jako zcela zachovanou, kromě toho však také konstatovali, že odpovídala bez latencí a mimika i gesta poškozené skutečně odpovídaly sdělovanému obsahu. Nebyly u ní zjištěny žádné manipulativní tendence či zakrývání a výpověď poškozená nerozšiřovala. Ani zkoumání soudních znalců nezjistilo žádné tendence poškozené obžalovanému jakkoliv účelově škodit. Závěry soudních znalců také jasně osvětlují důvody, pro které poškozená neutekla z domova dříve po popsání jednání obžalovaného, a které mohly poškozenou vést k tomu, že se s traumatickým zážitkem dříve nepsvěřila nikomu z blízkých. Z předmětného znaleckého zkoumání je také zřejmé, že vztah poškozené k její matce pro ni mohl být dlouhodobě více traumatizující a závažnost jednání obžalovaného vůči poškozené tak tím mohla být pro poškozenou do určité míry upozaděna. I přes popsané jednání obžalovaného tak pro poškozenou mohl představovat jednu z nejbližších osob v užším rodinném prostředí. To ostatně logicky koresponduje s důvody k útěku z domova, které poškozená uvedla na rukou psaném vzkazu, a které také původně uváděla pracovníci OSPOD R█████ ještě předtím, než popsala samotné jednání obžalovaného. Věrohodnost výpovědi poškozené potom není nikterak snižována ani závěry znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie.

Oproti tvrzení obhajoby musí soud dále konstatovat, že věrohodnost výpovědi poškozené není snižována ani skutečnostmi vyplývajícími z řízení vedeného ohledně potyčky obžalovaného a jeho bratra s V [redacted] D [redacted]. Byť obžalovaný poukazoval na to, že poškozená již v minulosti jmenovaného křivě nařkla z nabízení finančních prostředků za sexuální služby a až na policii měla přiznat, že si to vymyslela, z výpovědi svědkyně por. Bc. S [redacted] ale také z obsahu připojeného trestního spisu vyplývá, že tomu tak ve skutečnosti nebylo. Výpověď této svědkyně i obsah spisového materiálu naopak jasně svědčí tomu, že přestože bratr obžalovaného V [redacted] Š [redacted] poškozenou naváděl, aby V [redacted] D [redacted] z daného jednání nepravdivě obvinila, nezletilá takové žádosti nevyhověla a pravdivě sdělila, že k ničemu takovému vůči ní nedošlo. Slyšená policistka také vyvrátila, že by nezletilá N [redacted] kohokoliv křivě obvinila byť pouze ústně před sepisem samotného protokolu o její výpovědi.

Kromě přímého důkazu spočívajícího ve výpovědi poškozené však byly shromážděny i důkazy další, které vyvracejí obhajobu obžalovaného a svědčí tomu, že popsany skutek skutečně spáchal. V tomto ohledu je namístě poukázat například na výpověď svědka H [redacted]. Byť obžalovaný před soudem (ale zřejmě, jak vyplývá z výpovědí některých svědků i před svým zadržením před některými z nich) uváděl, že se obával jakéhokoliv fyzického kontaktu s nezletilou N [redacted] (za nepřiměřené měl dokonce považovat již i pouhé sezení nezletilé na jeho klíně), aby jej opět někdo křivě nenařkl z pohlavního zneužívání a nezavdal tak opět důvod k jeho odsouzení a uvěznění, tak mimo jiné jmenovaný svědek potvrdil, že pod vlivem alkoholu obžalovaný tyto zábrany zjevně ztrácel a vůči poškozené nezletilé N [redacted] se choval naprosto zarážejícím způsobem, kdy ji před ostatními osobami obnažoval na intimních místech a tato místa v souvislosti s jejím dospíváním komentoval. Takového jednání se potom, jak opět potvrzuje nejen svědek H [redacted] ale také svědkyně A [redacted] S [redacted] a A [redacted] K [redacted], obžalovaný dopouštěl taktéž vůči A [redacted] K [redacted]. Poslední jmenovaná také potvrdila, že byla sama přítomna tomu, kdy obžalovaný poškozené N [redacted] sahal na prsa a komentoval změny jejích intimních míst související s dospíváním. Ve světle těchto věrohodných výpovědí je tak věrohodnost výpovědi obžalovaného podstatným způsobem snižována. Je tak jednoznačně potvrzováno, že přinejmenším pod vlivem alkoholu obžalovaný své zábrany ztrácel a vůči nezletilým se zcela nepřijatelně a sexuálně motivovaně projevoval. Svědkyně S [redacted] také v přípravném řízení jasně potvrdila, že se jí před Vánoci (tedy až poté, kdy se se vším svěřila na pracovišti OSPOD Rakovník) poškozená N [redacted] svěřila s tím, že jí obžalovaný skutečně v době, kdy byla matka na noční směně, osahával na intimních místech. I tato svědkyně vnímala v danou dobu popis poškozené mimo jiné v kontextu jejího neverbálního doprovodu jako pravdivý.

Velice podstatné je v dané věci také srovnání konkrétního popisu skutku, pro který byl obžalovaný v minulosti odsouzen a skutku projednávaného nyní. Byť z dokazování zřetelně vyplývá, že žádná z dcer obžalovaného nezletilé N [redacted] nepopisovala jednání, jakého se vůči nim v minulosti obžalovaný dopustil (konkrétní podstatu tohoto jednání svému okolí, jak vyplývá z výpovědi obžalovaného, nesdělil ani obžalovaný) a konkrétní povahu tohoto jednání zjevně dle své výpovědi neznala ani matka nezletilé N [redacted], tak samotný popis toho, jakým způsobem měl obžalovaný nezletilou N [redacted] sexuálně napadnout v roce 2016, naprosto odpovídá tomu, čeho se v roce 2008 opakovaně dopustil vůči svým dvěma dcerám (především vůči dceři S [redacted]). Těžko si představit, že by si nezletilá N [redacted] ve svém věku a tomu odpovídajícím povědomím o sexuálním životě dospělých a tomu odpovídajícím praktikám,

úcelově vymyslela prakticky identické jednání obžalovaného vůči ní, pro které již byl před lety odsouzen. Shoda vnějších okolností v popisu obou skutků (v noci poté, kdy poškozené usnou a za situace, kdy jejich matka nebyla doma) i samotného jednání obžalovaného (osahávání na intimních místech poškozené a následná manipulace s přirozením obžalovaného v oblasti přirození poškozené) je zcela nepřehlédnutelná. Zmíněné dřívější odsouzení Okresním soudem v Rakovníku je ostatně již samo o sobě důkazem nepravdivosti tvrzení obžalovaného, dle kterého by nikdy neublížil dítěti, které nadto považoval za blízké.

Jednáním, které tak bylo obžalovanému v tomto řízení prokázáno, jednoznačně naplnil znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Je nepochybné, že obžalovaný násilím poškozenou, o které věděl, že je osobou mladší patnácti let, donutil k pohlavnímu styku způsobem srovnatelným se souloží. Pokud se týká výkladu pojmu *pohlavní styk*, potom soudní praxe za takové jednání považuje jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať již stejného či odlišného pohlaví. Tento pojem zahrnuje širokou škálu jednání vyvolaných pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou. Je tedy nepochybné, že jednání obžalovaného popsané ve výroku tohoto rozsudku pod pojem *pohlavní styk* jednoznačně spadá. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se potom považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Jestliže se tedy u soulože předpokládá současné spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnat s tím lze situace, kdy pohlavní úd muže např. do pohlavního orgánu ženy neproniká, ale tato situace je simulována jiným mechanismem – např. jazykem, prsty, jiným předmětem. Jednání obžalovaného, který nejprve svými prsty a následně také přirozením manipuloval v oblasti přirození poškozené způsobem fakticky imitujícím soulož (byť nikoliv s intenzitou, v důsledku které by došlo k porušení hymenu poškozené), tak svojí povahou jednoznačně naplňuje znaky jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží. Výše uvedené úvahy tak soud vedly k závěru, že skutková podstata zločinu podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku popsaná jednáním obžalovaného naplněna byla.

Při úvaze o trestu bylo postupováno podle § 38 odst. 1 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí, které je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům pachatele. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, posouzeným v souladu s ust. § 39 odst. 2 tr. zákoníku, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody od 5 do 12 let. Pokud se týká polehčujících okolností, potom musí soud konstatovat, že v případě obžalovaného v tomto řízení žádné neshledává. Naproti tomu z přitěžujících okolností je třeba při ukládání trestu zohlednit, že se nyní projednávaného skutku obžalovaný dopustil v již pro jeho ne zcela řádně vedený život prodloužené zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a v době, kdy měl vést řádný život také s ohledem na vykonávaný trest obecně prospěšných prací. Podstatným je také zjištění, že se ve zmíněné zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody dopustil druhově stejné velmi závažné trestné činnosti, jejíž obětí opět bylo dítě. Nyní projednávaným skutkem tak obžalovaný fakticky velice intenzivně zasáhl do života již třetího dítěte. Při ukládání trestu soud také zohlednil ze znaleckého zkoumání obžalovaného vyplývající podstatně snížený předpoklad jeho resocializace.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti tak soud považoval za přiměřené zákonným kritériím uložení trestu odnětí svobody již blízký se polovině trestní sazby – tj. ve výměře 8 roků. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku (ve znění účinném do 30. 6. 2017) zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

S nárokem na náhradu nemajetkové újmy spočívající v traumatizujících zážitcích, kterým byla v důsledku jednání obžalovaného vystavena, se k řízení prostřednictvím své zmocněnkyně připojila poškozená N. P. Z provedeního dokazování je zcela nepochybné, že trestným jednáním obžalovaného byla poškozené způsobena nemajetková újma. V tomto ohledu lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 6Tdo 347/2014 ze dne 30. 7. 2014, které mimo jiné konstatovalo, že: „o zásah do osobnostních práv osoby poškozené trestným činem znásilnění podle § 185 tr. zákoníku se jedná i v případě, že znaleckým posudkem nebyla konstatována existence posttraumatické stresové poruchy ani jiné poruchy, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky. Závažnost zásahu do práva na osobní integritu vyjadřuje již samotná povaha a závažnost citovaného trestného činu. Významný vliv na celkové posouzení nároku poškozené osoby na náhradu imateriální újmy podle § 228 odst. 1 tr. řádu má i existence sekundární viktimizace této osoby.“ Poškozené tak v důsledku jednání obžalovaného vznikl vůči němu nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 2956 občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb.), jelikož jednáním obžalovaného bylo podstatným způsobem zasaženo do jejich přirozených práv chráněných § 19 občanského zákoníku. Je tak na místě, aby nemajetková újma v daném případě spočívající v duševních útrapách poškozené z absolvování traumatizujícího zážitku s obžalovaným byla ve smyslu § 2951 odst. 2 občanského zákoníku odčiněna přiměřeným zadostiučiněním poskytnutým v penězích. Jelikož poškozenou požadovaná částka 100.000,- Kč byla posouzena jako zcela odpovídající míře, jakou do práv poškozené obžalovaný zasáhl, bylo tomuto nároku v adhezním řízení zcela vyhověno a obžalovanému bylo podle § 228 odst. 1 tr. řádu uloženo tuto částku poškozené uhradit. V daném případě soud zohlednil především míru, s jakou bylo zasaženo do osobní integrity poškozené v její nejintimnější oblasti, a to za situace, kdy si poškozená vzhledem k jejímu věku již nepochybně míru tohoto zásahu uvědomovala, úměrně tomu jej také prožívala a bude se s ním v budoucnu ještě dále vyrovnávat. Míra zásahu do osobní integrity poškozené je v daném případě ještě zvyšována tím, že byl spáchán osobou, kterou poškozená vnímala fakticky jako rodinného příslušníka a citově velmi blízkou osobu požívající její důvěry (o obžalovaném hovořila jako o otci, přestože věděla, že jejím pokrevním otcem není), a to dokonce zřejmě jako osobu bližší, než jak vnímala vlastní matku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **j e m o ž n o p o d a t o d v o l á n í d o o s m i** dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto,

že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

Dle § 8b odst. 1 tr. ř. osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a odst. 1 věty druhé, pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům. O tom musí být tyto osoby poučeny. Dle § 8b odst. 2 tr. ř. nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti **poškozeného, který je osobou mladší 18 let** nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 trestního zákoníku), zabití (§ 141 trestního zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (§ 159 až 162 trestního zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), **některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 trestního zákoníku)**, trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku), únosu dítěte a osoby stížené duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku). Dle § 8b odst. 3 tr. ř. zveřejnění obrazových snímků, obrazových a zvukových záznamů nebo jiných informací o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, které by umožnily zjištění totožnosti poškozeného uvedeného v odstavci 2, je zakázáno. Dle § 8b odst. 4 tr. ř. pravomocný rozsudek nesmí být zveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a bydliště poškozeného uvedeného v odstavci 2. Předseda senátu může s přihlédnutím k osobě poškozeného a povaze a charakteru spáchaného trestného činu rozhodnout o dalších omezeních spojených se zveřejněním pravomocného odsuzujícího rozsudku za účelem přiměřené ochrany zájmů takového poškozeného.

V Praze dne 22. 9. 2017

Mgr. Robert PACOVSKÝ, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Denisa TRAFINOVÁ